ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ὑπὸ τοῦ θεολόγου κ. Γ. ΜΠΟΥΡΑ

Φορεῖς εὐσπλαγχνίας

Μέσα εἰς τὸ πέλαγος τῆς ἀσπλαχνίας, ποὺ πλέει ὁ ἄνθρωπος τοῦ 20οῦ αἰῶνος, εἶναι σωστὸ λιμάνι γαλήνης καὶ ψυχικῆς ἀναστάσεως αὐτὸ ποὺ μᾶς προσφέρει σήμερον ἡ ἀναγινωσκομένη Εὐαγγελικὴ περικοπή. Σωστὸ λιμάνι, διότι κανεὶς δὲν μπορεῖ ν' ἀμφισβητήση, ὅτι μέσα εἰς τὰ τόσα ὀλέθρια ἀποτελέσματα καὶ ἠθικὰ ἐρείπια ποὺ συνεσώρευσαν οἱ τελευταῖοι πόλεμοι συγκαταλέγεται καὶ ἡ ἀναλγησία, ἡ ἀσπλαχνία καὶ ἀδιαφορία τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου πρὸς τὸν ποικίλον πόνον τῶν συνανθρώπων μας.

Καὶ ὅμως! Ἡ παραβολὴ τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου ἔρχεται νὰ μᾶς ἀφυπνίση καὶ νὰ μᾶς δείξη τὸν ὀρθὸν δρόμον καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ τῆς ζωῆς τῶν χριστιανῶν. Διότι ἡ παραβολὴ αὐτή, ἀποτελεῖ τὸν ὡραιότερον ὕμνον καὶ τὸν αἰώνιον κήρυκα τῆς ἀρετῆς τῆς εὐσπλαχνίας, ἐνῶ συγχρόνως εἶναι ὁ μεγαλύτερος κόλαφος καὶ αἰώνιος κατήγορος διὰ τὴν ἀνθρωπίνην κακίαν τῆς ἀσπλαχνίας.

Ἔκπληξιν ὁμολογουμένως προξενεῖ εἰς τὴν παραβολὴν αὐτὴν τὸ γεγονός, ὅτι ὡς ὑποδείγματα τῆς ἀσπλαχνίας παρουσιάζονται ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ λευῖτης μὲ τὴν ἀναλγητον συμπεριφοράν των.

Ὁ Κύριος ὅμως πράττει τοῦτο καὶ χρησιμοποιεῖ ὡς ὑποδείγματα τῆς ἀσπλαχνίας δύο πρόσωπα ἔχοντα ἄμεσον σχέσιν μὲ τὸν Νόμον καὶ τὴν Θρησκείαν, διὰ νὰ δείξη ἐνώπιον ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ὅλων τῶν ἐποχῶν, ὅτι δὲν εἶναι γνώρισμα τοῦ ἀληθοῦς χριστιανοῦ μόνον ἡ γνῶσις τοῦ Νόμου τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ κυρίως ἡ πιστὴ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ εἰς τὸν καθημερινόν των βίον.

Καὶ ἀσφαλῶς! Τόσον ὁ ἱερεὺς ὅσον ὁ λευῖτης θὰ εἶχον ἐπανειλημμένως ἀκούσει καὶ διαβάσει τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ: «Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν». Ἴσως εἰς πολλὰς περιπτώσεις τὴν εἶχον ἐπαναλάβει καὶ τὴν εἶχον ὑπενθυμίσει τὴν ἐντολὴν αὐτὴν καὶ εἰς τοὺς πιστοὺς τῆς θρησκείας των. Ἐν τούτοις, ὅμως, ὅταν ἦλθεν ἡ στιγμὴ νὰ δείξουν ἐμπράκτως τὴν ὑπακοήν των εἰς τὴν ἐντολὴν αὐτὴν εἴδατε τί ἔπραξαν! Καὶ οἱ δύο ἰδόντες τὸν ψυχορραγοῦντα συνάθρωπον των «ἀντιπαρῆλθον». Ἀλλὰ διατὶ δεικνύουν καὶ οἱ δύο αὐτοὶ ἄνθρωποι τῆς θρησκείας τόσην ἀσπλαχνίαν; Ποῖα εἶναι τὰ αἴτια ποὺ ἀφήνουν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου νὰ φυτρώση αὐτὴ ἡ μεγάλη κακία τῆς ἀσπλαχνίας;

—Πρώτη αἰτία τὶς περισσότερες φορὲς εἶναι ἡ ἐκ τῆς κοινωνικῆς μας θέσεως ἔπαρσις. Ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ λευῖτης τῆς παραβολῆς εἶναι ἄνθρωποι κατέχοντες τὰ σκήπτρα τῆς Ἑβραϊκῆς ἀριστοκρατίας λόγῳ τῆς θέσεώς των, τῆς σοφίας καὶ ἁγιότητός των διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Ἐνῶ ὁ δύστυχος ἐκεῖνος ὁ πληγωμένος, ἀπὸ τὰ ροῦχα του ἔδειχνε νὰ εἶναι ἕνας ἁπλοῦς ἄνθρωπος τοῦ λαοῦ, χωρὶς αὐτὰ τὰ δῆθεν κοινωνικὰ προσόντα ποὺ διέθετον ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ Λευῖτης.

Δυστυχῶς δὲ καὶ εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν ὑπάρχουν ἀκόμη πολλοὶ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι διότι διαθέτουν πλοῦτον ἢ ἐξέχουσαν κοινωνικὴν θέσιν θεωροῦν ἀναξιοπρέπεια τὸ νὰ σκύψουν πάνω ἀπὸ τὰς πληγὰς τῶν ἄλλων. Φοβοῦνται μήπως κηλιδώσουν τὴν ὑπόληψίν των ἂν σπεύσουν εἰς τὴν τρώγλην τοῦ πτωχοῦ νὰ τοῦ ἀνακουφίσουν τὸν πόνον. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ποὺ ἀποφεύγουν ν' ἀνακουφίσουν τοὺς κοινωνικῶς ὑπαδιεστέρους τωνσφάλλουν διότι νομίζουν λέγει ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος: ὅτι ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τοὺς μὲν πλουσίους ἀπὸ ἕνα χρυσοῦν Ἀδάμ ἐνῶ τοὺς πτωχοὺς ἀπὸ ἕνα γύψινον.

Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ δεύτερον αἴτιον τῆς ἀσπλαχνίας. Εἶναι ὁ ἀτομισμὸς καὶ ἡ φιλαυτία μας. Ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ λευῖτης «ἀντιπαρῆλθον» πρὸ τοῦ δυστυχοῦς ἐκείνου συνανθρώπου των, διότι ὁ τόπος ποὺ κατέκειτο ἦτο κακῆς ἥμης καὶ ἐπικίνδυνος. Ἐφοβήθησαν μήπως τοὺς ἐπιτεθοῦν λησταὶ καὶ ὑποστοῦν καὶ αὐτοὶ τὰ ἴδια. Ἐσκέφθησαν δηλαδὴ πρῶτα τὸ ἀτομικόν των συμφέρον. Ἔτσι δυστυχῶς σκέπτονται καὶ σήμερον οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων ποὺ δύνανται νὰ βοηθήσουν καὶ δὲν τὸ πράττουν. Μόνον αἱ φιλόζωοι σκέψεις ἐπικρατοῦν στὴν ζωήν των.

Ὁ βίος μαζλέγουν εἶναι γεμάτος ἀπρόοπτα ἀτυχήματα καὶ ἐπεισόδια. Χρειάζεται λοιπὸν νὰ ἔχουμὲ κάτι στὴν ἄκρην γιὰ νὰ τὰ ἀντιμετωπίσωμεν. Καὶ καταλήγουν ὅτι πῶς νὰ φροντίσω γιὰ τοὺς ξένους ἀφοῦ δὲν φτάνουν γιὰ μένα;

Πόσον παραλογίζονται οἱ ἄνθρωποὶ αὐτοί, οἱ ὁποῖοι νομίζουν ὅτι ἔχουν ἐξησφαλισμένο, ὅτι εἰς τὴν ζωὴν αὐτὴν μόνον μὲ τὸ χρῆμα ἀντιμετωπίζονται αἱ ἀνάγκαι. Πόσοι μὲ χρήματα πολλὰ εἰς οὐδὲν ὠφελήθησαν, ὅταν παρουσιάσθηκε μία δύσκολη στιγμὴ στὴ ζωή των!

Τέλος ὑπάρχει καὶ τρίτη αἰτία διὰ τὴν ἀσπλαγχνίαν. Εἶναι ὁ πόθος καὶ ἡ διάθεσις ποὺ ἔχουμε πρὸς ἐπίδειξιν.

Ἂν δὲν ἦτο ἐρημικὴ ἡ ὁδὸς ἐκείνη νὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἀσφαλῶς θὰ ἐσταματοῦσαν νὰ βοηθήσουν τὸν πληγωμένον ἐκεῖνον τόσον ὁ ἱερεὺς ὅσον καὶ ὁ λευῖτης. Θὰ σταματοῦσαν μόνον καὶ μόνον διὰ τὸ θεαθῆναι, ὅπως λέγομεν. Διὰ νὰ κάμουν ἐπίδειξιν τῆς ἀρετῆς των καὶ τῆς εὐσπλαχνίας των.

Πόσοι καὶ πόσοι σήμερον χριστιανοὶ δὲν ἐννοοῦν νὰ εὐεργετήσουν κρυφά. Ἀποφεύγουν νὰ κάνουν κάτι τὸ ὁποῖον δὲν θὰ βλθῆ εἰς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος. Ἐνῶ ἀντιθέτως εἶναι πρόθυμοι πολλὰ νὰ κάνουν διὰ τοὺς συνανθρώπους των ἂν ἀναλάβουν αἱ ἐφημερίδες νὰ δημοσιεύσουν τὰ ὀνόματά των ἢ ἂν πρόκειται νὰ στηθοῦν πρὸς τιμήν των ἀναμνηστικαὶ στῆλαι καὶ ἐπιγραφαί.

Ἀλλ' εὐτυχῶς διὰ τὰς κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων, ὅτι παραλλήλως πρὸς τὴν ἀσπλαγχνίαν ὑπάρχουν καὶ οἱ φορεῖς τῆς εὐσπλαγχνίας. Ὑπάρχουν καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, ποὺ τὸν πόνον τοῦ πλησίον των τὸν κάνουν καὶ ἰδικόν τω, πόνον. Καὶ ἂν δὲν μποροῦν πολλάκις νὰ τὸν ἀνακουφίσουν θετικὰ τουλάχιστον δὲν ἀδιαφοροῦν κατὰ τρόπον ἀνάλγητον. Εἶναι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους θαυμάσια ὁ Κύριος παρουσιάζει εἰς τὴν σημερινὴν παραβολὴν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐλεήμονος Σαμαρείτου.

Ὁ Σαμαρείτης «ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη», καίτοι ἦτο ἀλλοεθνὴς καὶ ἄγνωστος. Καὶ τὴν εὐσπλαγχνίαν του αὐτὴν τὴν δεικνύει ἐμπράκτως μὲ κίνδυνον τῆς ἰδίας του ζωῆς.

Πόσον, ἀλήθεια, θὰ εἶχε διαφορετικὴν ὄψιν ἡ ἀνθρωπότης ἂν ἡ ἀρετὴ τῆς εὐσπλαγχνίας κατεσκήνωνε μονίμως εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων! Ἂν μποροῦσε ὡς μία καρδία ἡ ἀνθρωπότης νὰ ἔννοιωθε ὡς ἰδικό της πόνον, τὸν πόνον τῶν ἀνθρώπων ὅλης τῆς Γῆς. Διότι ἡ εὐσπλαγχνία ἡ Χριστιανικὴ εἶναι πάνω ἀπὸ κοινωνικούς, φυλετικοὺς καὶ θρησκευτικοὺς περιορισμούς. Ὁ Χριστιανὸς δείχνει εὐσπλαγχνία στὸν συνάνθρωπόν του ἀδιαφορῶν διὰ τὴν πατρίδα, θρησκεία, ἡλικία καὶ ἐπάγγελμα τοῦ ἐλεουμένου. Ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος λέγει: ὅτι ὁ ἐλεήμων ἄνθρωπος εἶναι λιμὴν ἀνοικτὸς ὑποδεχόμενος ἀδιακρίτως ὅλους τοὺς ἔχοντας ἀνάγκη τῆς προστασίας του. Γενικῶς δὲ ἡ ἐκδήλωσις τῆς ἀρετῆς τῆς εὐσπλαγχνίας ἀποτελεῖ τὴν θετικὴν ἀπόδειξιν τοῦ βαθμοῦ πολιτισμοῦ μιᾶς κοινωνίας καὶ τοῦ κάθε ἀτόμου.

Ἀγαπητοί! Δὲν πρέπει ποτὲ νὰ λησμονῶμεν, ὅτι οὐδέποτε ὁ ἄνθρωπος ἔζησε ἄλυπονβίον εἰς τὸν κόσμον αὐτόν. Ἡ δυστυχία ὑπὸ τὰς ποικίλας της μορφὰς πάντοτε θὰ πλαισιώνη τὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Κύριος μᾶς διεβεβαίωσε ὅτι «τοὺς πτωχοὺς μεθ' ἑαυτῶν πάντοτε ἔχετε». Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον καὶ σήμερον ἡ κοινωνία μας ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ καλοὺς Σαμαρείτας. Ἀπὸ καλοὺς Σαμαρείτας τῶν ἔργων καὶ ὄχι τῶν λόγων μόνον. Χρειάζεται τὴν εὐσπλαγχνίαν μας νὰ τὴν δείχνομε ἐμπράκτως καὶ ἀπεριορίστως καὶ μέχρι αὐτοθυσίας, ὅπως ὁ ἀρχηγός μας, ὁ πρῶτος καλὸς Σαμαρείτης ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς στὸν Σταυρὸν τοῦ Γολγοθᾶ.

Ἂς ἔχωμεν δὲ πάντοτε ὑπ' ὄψιν μας, ὅτι ὅποιος ποθεῖ ἀληθινὰ τὴν οὐράνιον ζωὴν καὶ θέλει νὰ εἶναι ἀληθινὸς Χριστιανὸς πρέπε νὰ προσφέρη τὴ ζωή του αὐτὴν ὁλοκαύτωμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας, ὅπως ὁ ἱδρυτὴς τῆς πίστεώς μας ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

ΓΕΩΡΓ. Π. ΜΠΟΥΡΑΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΤΟ ΔΕΛΤΙΟΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ

Ἡ ἐκβιομηχάνισις τῆς Ἑλλάδος εἶναι ὄχι μόνον δυνατὴ ἀλλὰ καὶ ἀνάγκη ἀπαραίτητος ἐὰν θέλωμεν νὰ συγκρατηθοῦν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς χώρας οἱ Ἕλληνες. Τοῦτο τονίζει εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἄρθρων «Τί πταίει» τὸ κυκλοφορῆσαν τεῦχος τοῦ Δελτίου τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων, εἰς τὸ ὁποῖον διατυποῦνται αἱ κάτωθι ἀπόψεις ἐπὶ τοῦ θέματος:

Ἡ ἔκτασις καὶ ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος — ποὺ ἀντιπροσωπεύει τὸ 1)20 τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς — ἀποτελοῦν μονάδα ἐκβιομηχανίσιμον. Τὴν πραγματοποίησιν τῆς δυνατότητος αὐτῆς ποὺ εἶναι ἀπαραίτητος διὰ νὰ σταθῆ ἐντὸς τῆς ΕΟΚ καὶ νὰ σωθῆ ἡ χώρα δυσχεραίνουν τρία ἐμπόδια:

1ον. Ἡ γεωγραφικὴ θέσις τῆς Ἑλλάδος λόγῳ τῆς ὁποίας εὑρίσκεται ἀποκεκομένη ἐδαφικῶς ἡ χώρα ἀπὸ τὴν ΕΟΚ ἀποτελοῦσαν τὴν μεγάλην καταναλωτικὴν διέξοδον τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς. Τὸ μειονέκτημα αὐτὸ πρέπει ν' ἀντιμετωπισθῆ μὲ γενναίαν ἀποφασιστικότητα.

2ον. Τὸ χαμηλὸν ὕψος τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος, τὸ ὁποῖον περιορίζει τὴν ἐνεργὸν ζήτησιν τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὸ ἥμισυ μόνον τοῦ ὁλικοῦ πληθυσμοῦ. Μὲ μόνον 4 ἑκατομμύρια καταναλωτῶν, περαιτέρω ἐκβιομηχάνισις δὲν γίνεται.

3ον. Ἡ ξεπερασμένη καὶ ἀσυγχρόνιστος νοοτροπία τοῦ παρελθόντος ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ διέπη τὴν διοίκησιν. Ἐκβιομηχάνισις μὲ διαταγὰς δὲν γίνεται. Ἀπαιτεῖται συνεργασία, συνεννόησις μὲ κατανόησιν τῶν προβλημάτων ὑπὸ τὴν πρακτικήν των ἄποψιν.

Ἐὰν δὲν ἀντιμετωπισθοῦν τὰ ἀνωτέρω ἐμπόδια — ἐπιλέγει τὸ ἄρθρον τοῦ Δελτίου τοῦ ΣΕΒ — ἡ χώρα θὰ ἐρημωθῆ ἀπὸ ὅσους ζωντανοὺς Ἕλληνας δὲν ἱκανοποιεῖ νὰ εἶναι ξεναγοί καὶ πωληταί ἐνθυμίων.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΣΤΙΑ

ΟΜΙΛΙΑ

Σήμερον Κυριακὴν 10ην Νοεμβρίου καὶ ὥραν 6.30 μ. μ. ἀκριβῶς εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κανάρη 58 αἴθουσαν τῆς Χριστιανικῆς Ἑστίας, θὰ δοθῆ ἡ πρώτη ὁμιλία τῆς χειμερινῆς περιόδου 1963—64.

Ὁμιλητὴς θὰ εἶναι ὁ πανοσιολογιώτατος ἀρχιμ. κ. Χαράλαμπος Δέδες, ἱεροκήρυξ τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως, μὲ θέμα: «Οἱ Χριστιανοὶ γνωρίζουν τὸν Χριστόν;» Εἴσοδος ἐλευθέρα.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Πάτραις Λαμπειέων, συνελθὸν ἐκτάκτως σήμερον 8ην Νοεμβρίου 1963 ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10 π. μ. ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Π. ΜΠΟΥΡΙΤΣΑ

ἐπιφανοῦς μέλους τοῦ Συνδέσμου, ἀκοῦσαν τοῦ κ. προέδρου, ἐξάραντος τὰς ἀρετὰς τοῦ ἐκλιπόντος, ὁμοφώνως ψηφίζει τὰ κάτωθι:

1) Νὰ παρακολουθήση τὴν κηδείαν τὸ Δ. Σ. καὶ τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου.

2) Νὰ διατεθῶσι δραχμαὶ διακόσιαι εἰς ἄπορα μέλη τοῦ Συνδέσμου εἰς μνήμην του.

3) Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τοῦ Συνδέσμου πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος καὶ νὰ ἐπιδοθῆ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

4) Νὰ δημοσιευθῆ τὸ παρὸν εἰς τὰς ἐνταῦθα ἐφημερίδας.

Ἐν Πάτραις τῇ 8 Νοεμβρίου 1963

Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Γραμματεύς

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἀθλητικοῦ Συλλόγου «Προοδευτικὴ Πατρῶν» συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Ἐφόρου αὐτοῦ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΣΕΚΕΝΗ

ἀκοῦσαν τοῦ Προέδρου καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν

ΨΗΦΙΖΕΙ

1. Νὰ τηρηθῆ τεσσαρακονθήμερον πένθος τοῦ Συλλόγου.
2. Νὰ παρακολουθήση τὸ Δ. Συμβούλιον τὴν κηδείαν τοῦ ἐκλιπόντος συναδέλφου.
3. Νὰ κατατεθῆ ἐπιτάφιος στέφανος.
4. Νὰ ἐκφρασθοῦν τὰ συλλυπητήρια τοῦ Συλλόγου πρὸς τὴν πενθοῦσαν οἰκογένειαν.
5. Νὰ δημοσιευθῆ τὸ παρὸν διὰ τοῦ τύπου.

Ὁ πρόεδρος — ΑΝΔΡ. ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ὁ γραμματεύς — ΓΡ. ΚΑΠΝΙΔΗΣ

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν πολυαγαπημένον μας σύζυγον, υἱόν, πατέρα, ἀδελφὸν καὶ ἐξάδελφον

ΓΕΩΡΓΙΟΝ Π. ΤΣΕΚΕΝΗΝ

(ΕΤΩΝ 36)

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Κυριακὴν καὶ ὥραν 4 μ. μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας, κειμένης ὁδὸς Χρυσοστόμου Μητροπολίτου 14.

Ἡ τεθλιμμένη σύζυγος: Στέλλα. Οἱ γονεῖς: Παναγιώτης καὶ Ἄννα Τσέκενη, Κυριακούλα Καλογεράκη. Τὰ τέκνα: Τάκης καὶ Κοῦλα. Οἱ ἀδελφοί: Μενέλαος Τσέκενης καὶ ἡ μνηστὴ Δέσποινα Καλλιαφῆ, Ἑλένη, Χριστίνα, Σπυριδούλα, Ἀθανάσιος, Νικόλαος, Ἀπόστολος Τσέκενης, Βαρβάρα καὶ Σταῦρος Στεφάνου (ἐν Γερμανίᾳ), Νικολέτα καὶ Γεώργιος Καραμπάτσος (ἐν Αὐστραλίᾳ) Νίκη καὶ Διονύσιος Σαμιώτης Μαρία καὶ Βασίλειος Νιάρος, Πηνελόπη καὶ Παντελῆς Τσίμιλας, Νικόλαος καὶ Γεωργία Μητράκη. Οἱ ἐξάδελφοι. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ, ἐργολάβος κηδειῶν, Κορίνθου 248, τηλ. 20—06 καὶ 44—68

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν προσφιλῆ μας σύζυγον, πατέρα καὶ πάππον

ΙΩΑΝΝΗΝ Ν. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΝ

(ΕΤΩΝ 96)

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην π. μ. ἐκ τῆς ἐν Ψαροφάϊ κειμένης οἰκίας μας.

Ἡ σύζυγος: Ἀρχόντω. Τὰ τέκνα: Δημήτριος καὶ Τούλα, Κωνσταντῖνος, Παναγιώτης καὶ Ἀλεξάνδρα Παπαθανασοπούλου, Κούλα χήρα Ν. Παπαθανασοπούλου, Ἀλεξάνδρα καὶ Ἰωάννης Γιαννακόπουλος. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ, ἐργολάβος κηδειῶν, Κορίνθου 248, τηλ. 20—06 καὶ 44—68

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἅπαντας τοὺς συμμετασχόντας εἰς τὸ βαρύτατον πένθος μας ἐπὶ τῇ σκληρᾷ ἀπωλείᾳ τοῦ πολυαγαπημένου μας συζύγου, ἀδελφοῦ καὶ θείου

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Δ. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΥ

ἰδιαιτέρως δὲ τὸ Ἀρσάκειον Πατρῶν καὶ τὴν Ἕνωσιν Ἑλληνίδων Ἐπιστημόνων Πατρῶν, θερμότατα εὐχαριστοῦμεν.

Ἡ σύζυγος. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

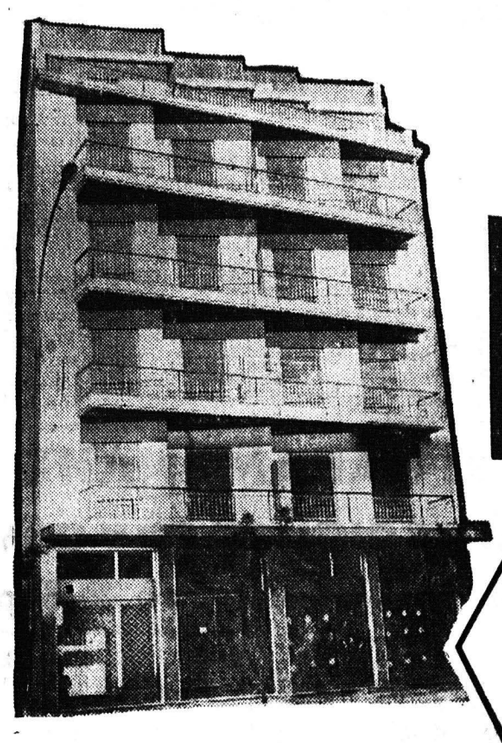

Ἐφέτος

Περισσότεροι Τυχεροί Μεγαλύτερα Κέρδη ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΛΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ ΥΠΕΡΤΥΧΕΡΟΝ ΜΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΛΕΩΦΟΡΟΥ ΑΧΑΡΝΩΝ 308 Μὲ 16 ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ 43 ΔΩΜΑΤΙΑ 3 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

καὶ πολλὲς ἄλλες Δεκάδες ΣΠΙΤΙΑ-ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ-ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΜΕΤΡΗΤΑ!

ΤΑ ΛΑΧΕΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΕΙΡΩΝ ΜΕΤΕΧΟΥΝ ΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑΝ ΚΑΙ ΤΑ ΑΛΛΑ ΜΕΓΑΛΑ ΓΕΝΙΚΑ ΚΕΡΔΗ Ἀλλά ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΣΕΙΡΑ ΕΧΕΙ ΤΑ ΔΙΚΑ ΤΗΣ ΧΩΡΙΣΤΑ ΚΕΡΔΗ

Ἀγοράσατε ἐγκαίρως ΑΠΟ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΣΕΙΡΕΣ (1η-20η) ποὺ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ

ΛΑΧΕΙΑ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΠΙΑΝΑ

Χορδιστής — ἐπισκευαστής — προμηθευτὴς Ἑλλ. Β. ΑΥΛΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ Γ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

Ἱδρυτὴς ἐν Ἑλλάδι τῆς Ἐθν. Βιομηχανίας κατασκευῆς πιάνων

Πιάνα ἑλληνικὰ ἀπὸ 24 — 33.000. ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ BLUETNER 25.000, STEINWAY 35.000, HOFFMAN—IRMLER 22.000, FOCKE—ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ 20.000

2 ΧΡΟΝΙΑ ΔΟΣΕΙΣ. Εὑρίσκεται διὰ τὴν συναυλίαν τῆς Δευτέρας Ξενοδοχεῖον "ΣΕΣΙΛ,, Τηλ. 27—11, 40—58

Πιάνα 1)2 οὐρᾶς BLUETNER καὶ ΕΛΛΗΝΙΚΑ 45.000

Γωνιὰ τοῦ Βιβλίου

Τηλεφ. 23-96

Βιβλία γιὰ ὅλα τὰ σχολεῖα. Ὅλα τὰ σχολικὰ εἴδη. Τετράδια. Τσάντες. Ὄργανα τεχνικῶν σχολῶν. Στυλό. Γραφικὴ ὕλη. Διάφορα ἔντυπα.

ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΤΙΜΕΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΕΣ

ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 16 · ΠΑΤΡΑΙ

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΚΙΣΤΑΝ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑ

ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΙΣΟΤΗΣ

ΚΑΡΑΤΣΙ. Τὸ Πακιστάν, εἶναι μία χώρα, ἀποτελουμένη ἀπὸ δύο διαφορετικὰ τμήματα, ποὺ διαφέρουν μεταξύ των παντὶ τρόπῳ, πλὴν ἑνός: τῆς θρησκείας. Μεταξὺ των χωρίζονται ἀπὸ χίλια μίλια ξένης ἐπικρατείας, ὡς καὶ ἀπὸ θαλασσίαν ὁδὸν διπλασίου μήκους.

Τὰ πολιτικὰ καὶ οἰκονομικὰ προβλήματα ποὺ πηγάζουν ἀπὸ τὸν χωρισμὸν αὐτόν τονίζονται ἔτι περισσότερον ἀπὸ τὴν γλωσσικὴν καὶ πολιτιστικὴν διαφορὰν τοῦ ἀνατολικοῦ ἀπό τὸ δυτικὸν Πακιστάν. Ὅταν ἐσχηματίσθη ἀρχικῶς τὸ Πακιστάν, αἱ δύο πτέρυγες ἦσαν λίγο-πολὺ ἴσαι ὅσον ἀφορᾶ τὸ οἰκονομικὸν δυναμικὸν των, παρ' ὅλον ὅτι τὸ ἀνατολικὸν Πακιστὰν εἶχε περὶ τὰ 55ο)ο τοῦ πληθυσμοῦ εἰς πολὺ ὑψηλοτέραν πυκνότητα.

Τὸ δυτικόν, ὅμως, Πακιστὰν μὲ τοὺς καλυτέρους δρόμους του καὶ τὸ ἀνώτερον σύστημα ἐπικοινωνιῶν, ἦτο ἕτοιμον νὰ ἐπωφεληθῆ τῶν ἐπενδύσεων, ἐνῷ τοῦτο δὲν συνέβαινεν εἰς τὸ ἀνατολικὸν τμῆμα. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο εὑρίσκονται αἱ ρίζαι τῆς διαρκῶς διευρυνομένης διαφοροποιήσεως μεταξὺ τῶν δύο τμημάτων τοῦ Πακιστάν. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ κεφαλαίου ποὺ ἐξήχθη ἀπὸ τὴν Ἰνδίαν ἀπὸ τοὺς μετανάστας ἐπενδύθη εἰς τὸ δυτικὸν Πακιστάν. Περὶ τὸ 1955, ὅταν ἤρχισε τὸ πενταετές σχέδιον τοῦ Πακιστάν, οἱ προγραμματίσαντες τοῦτο, ἠδύναντο νὰ διακρίνουν ὅτι ἡ ἀπόδοσις τῶν ἐπενδύσεων θὰ ἦτο ταχυτέρα καὶ περισσότερον προσοδοφόρος εἰς τὸ δυτικὸν παρ' ὅσον εἰς τὸ ἀνατολικὸν Πακιστὰν καὶ οὕτω προέβλεψαν ὅπως πραγματοποιηθοῦν ἐκεῖ αἱ μεγαλύτερας ἀξίας ἐπενδύσεις. Ἐπὶ πλέον τὸ 80ο)ο τῆς ξένης βοηθείας ἐχρησιμοποιήθη εἰς τὸ δυτικὸν τμῆμα τῆς χώρας. Τὸ χάσμα διηυρύνετο συνεχῶς καὶ περισσότερον. Κατὰ συνέπειαν, ἡ ἀνάπτυξις καὶ τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον τοῦ ἀνατολικοῦ Πακιστὰν ὑστερεῖ ὁλονὲν καὶ περισσότερον. Κατὰ τὸ 1960, τὸ κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα ὑπελογίζετο εἰς 23 στερλίνας εἰς τὸ δυτικὸν τμῆμα, ἐνῷ εἰς τὸ ἀνατολικὸν μόλις ἔφθανε τὰς 16 στερλίνας ἐτησίως. Τότε ἡ κεντρικὴ κυβέρνησις ἤρχισε νὰ ἀνησυχῇ καὶ ἐπεχείρησενὰ διορθώση τὸ κακόν. Ἀλλὰ ἦτο πλέον ἀργά, διότι τοῦτο εἶχε πλέον προχωρήσει. Ἀκολούθως, ἡ κυβέρνησις ἠύξησε κατὰ τὸ δεύτερον πενταετὲς πρόγραμμα (1960—1965) τὰς ἐπενδύσεις εἰς τὸ ἀνατολικὸν τμῆμα, ἀλλὰ παρὰ ταῦτα τὸ χάσμα εὐρύνεται ὁλονὲν καὶ περισσότερον καὶ περὶ τὸ 1965, θὰ ἔχῃ μεγαλώσει ἔτι περισσότερον.

Μόνον μία ἀπόφασις νὰ ἀποσυρθοῦν εἰς ὁλοκλήρου τὰ ποσὰ τῶν ἐπενδύσεων ἐκ τοῦ δυτικοῦ καὶ νὰ διοχετευθοῦν εἰς τὸ ἀνατολικὸν θὰ ἔδιδε μετὰ ἀπὸ ἀρκετὰ ἔτη ἀποτελέσματα. Εἶναι, ὅμως, εὔκολον νὰ φαντασθῆ κανεὶς τὰς ἀντιδράσεις ποὺ θὰ προεκαλοῦντο εἰς τὸ δυτικὸν Πακιστάν, ἐὰν τις ἀπετόλμα τὴν λῆψιν παρομοίου μέτρου.

Δέον νὰ σημειωθῆ ὅτι ἐπειδὴ οἱ δυτικοὶ εἶναι περισσότερον καλλιεργημένοι, αἱ διοικηταὶ καὶ θέσεις τοῦ ἀνατολικοῦ Πακιστὰν ἔχουν καταληφθῆ ἀπὸ δυτικούς.

— Ἔχομεν μεταβληθῆ εἰς